

14. Àti pé ọdọ Olúwaa wa ni àwa yóò padà sí.

15. Àti pé wọn fi (ẹ̀ni kan) nínú un àwọn ẹ̀rúsin-in Rẹ̀ ẹ̀ (ọmọ) Rẹ̀. Dájúdájú ẹ̀niyàn jẹ̀ aláìmoore tí ó fọ́jú hàn gbangba.

16. Tàbí O mú ọmọ̀bìnrin fúnraa Rẹ̀ nínú un nńkan tí Ó dá, tí Ó sì fí ọmọ̀kúnrin dá yín lólá.

17. Şugbón tí wọn bá fún ẹ̀ni kan ni iró-ìdunnú irú nńkan tí ọ̀un náà fí ẹ̀ àpẹ̀rẹ̀ fún (Allaahu) Ọlópọ̀ àánú, ojúu rẹ̀ yóò dúdú, ọ̀un náà yóò pa ibínú mọ́ra.

18. Şé (obínrin) tí wọn tọ́ láàrin àwọn ohun ọ̀sọ́ ayé, tí kò sì le ẹ̀ àlàyé kan tí ó yanjú nínú un àrìyànjìyàn (ni ẹ̀yìn n pè ni ọmọ Allaahu)?

19. Wọn sì tún wí pé obínrin ni àwọn maláíkà, àwọn tí wọn jẹ̀ ẹ̀rúsin-in (Allaahu) Ọlópọ̀ àánú. Njẹ̀ wọn wà níbi tí (Allaahu) tí n dá wọn bí? Nítorí náà ẹ̀rì jìjẹe wọn yóò wà ní àkọ̀sílẹ̀. (Allaahu) yóò sì bí wọn léérè (nípaa rẹ̀).

20. Wọn sì wí pé: Tí ó bá ẹ̀ pé (Allaahu) Ọlópọ̀ àánú bá fẹ̀ ni, àwa kò ní jọ̀sìn fún wọn. Wọn kò ní imọ̀ kankan nípaa iye, wọn kò jẹ̀ nńkan kan ju ọ̀púrọ̀ lọ.

21. Tàbí Àwa ti fún wọn ní Ìwé-Mímọ̀ kan şaájúu rẹ̀ ni tí wọn sì gbáa mú şinşin?

22. Bẹ̀ẹ̀ kó, wọn wí pé: Dájúdájú àwá bá àwọn babaa wa lórí ilàna kan, àwá sì n tẹ̀lẹ̀ ipasẹ̀e wọn fún itọ̀sọ̀nà.

23. Àti pé báyeen ni ó ti máa n rí tí ó fí jẹ̀ pé kò sí olùkílọ̀ kan tí A ránşẹ̀ sí ilú kan şiwájúu rẹ̀ àyàfi kí àwọn ọlólá (inú ilú náà) wí pé: Dájúdájú àwá bá àwọn babaa wa lórí ilàna kan, àwá sì n kọ̀şee wọn lẹ̀yìn-in wọn.

24. Ó wí pé: Bí ó tilẹ̀ jẹ̀ pé mo mú itọ̀sọ̀nà tí ó dára ju ẹ̀yí tí ẹ̀ bá àwọn babaa yín lórí rẹ̀ wá fún yín? Wọn wí pé: Dájúdájú àwa jẹ̀ olùşàìgbagbọ̀ nípaa nńkan tí wọn fí rán yín nísẹ̀.

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ

عِبَادِهِ جُزْءًا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا سَخَلُقَ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ

وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يَنْشُؤُا

فِي الْحَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا ۚ

أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۚ مَا

لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ

مُتَمَسِّكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا

عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثِرِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ

إِلَّا قَالَ مُتَرْفُوهُآ إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

عَلَىٰ ءَاثِرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ ۖ قُلْ أَوَلَوْ

جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ ءَابَاءُكُمْ ۖ

قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾